

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG

BUREEL & REDACTIE:
DRUKKERIJ COLLEÉ
REGULIERENWAL (Steenderpoort)
— TONGEREN —
Postчек № 84855. — Telefoon 12.

AANKONDIGINGEN.

Prijs per regel fr. 1,00
Tusschen Allerlei en Provincie-
nieuws fr. 2,00
KLEINE AANKONDIGINGEN:
Van 1 tot 4 regels fr. 3,50
Elke regel meer fr. 0,75

Oudheidkunde.

TE TONGEREN ONDER DEN GROND.

De H. Dr. Beckers, de geleerde oudheidkundige van Breck (Nedlar, Limb.), die zoveel mooie en vruchtbare vondsten deed in het voormalige Stein en elders, schrijft ons, naar aanleiding van onze bijdragen in « De Postrijder »:

« Ik vind het buitengewoon interessant. Wat voor schatten zitten nog onder Tongeren. Men zou zoo wenschen de stad eenige duizende meters te kunnen verschuiven!

« Doch, zonder die verschuiving te doen, laten de huidige werken toe een kijk op het onderaardse Tongeren te werpen. 't Is een onbegrijpelijk voorbeeld van oudheidkundigen, en het bezoek van kenners te Tongeren is thans steeds welkom, want elke dag brengt nieuws verrassingen. Gedurende de eerste dagen van November werden de buiten geleg-eenzerzids onder Moerstraat en Predikherenstraat, anderzijds onder St-Jansstraat, Plein en Grootte Markt (Oostkant). De verassingen van Moerstraat waren eerder van aard, want men verwachtte er b.v. de voortzetting van den Romeinischen kerker, die het benoemde gedeelte der Kiekenstraat en ook Overstraat kruist. Men vond hem niet. Wat is er gebeurd? Een graving mag wel plaats vinden. De plannen en profielen van de lengte-doorsnede der Moerstraat toonen aan dat voorheen het terrein dier straat, fel golvend was, zooals men ook voor Kiekenstraat vaststelde. Maar in deze laatste straat, is de klimmende helling gebleven, terwijl ze in Moerstraat verdween. Men heeft nu bij het opengraven der straat vastgesteld, dat de aangevoelde laag beneden in de straat meer dan 2 m. dikte heeft, terwijl ze hoger op, tegenover het Steenhuis namelijk, op een lengte van meer dan 25 meters slechts 25 tot 30 centimeters dik is. En het is juist in dit gedeelte, dat de gezochte kiezelveg moest doorkomen.

« Is het gewaagd te veronderstellen dat in de 17e eeuw, bij het aanleggen van het Predikherenklooster, dat het den Westelijken kant der Moerstraat innaam, of vroeger nog, in het hoogste deel der Moerstraat, een groote nivellerings-geschied is, die gezegd heerbaan wegnam? « Zoo waren onze bevindingen ook negatief, rakende de voormidding van den omheiningmuur der vierde eeuw, die in St-Jansstraat of op het Plein verwacht werd. Wel vond men, op den hoek van Plein en Muntstraat, zoveel groote steenblokken en Romeinse afbraak, dat men mag veronderstellen, dat hieromtrent die omheiningmuur doorkwam. Deze werd immers in 1831 door de H.H. Breuer en Van de Weerd verder westwaarts blootgelegd. Meer naar het Oosten, op het Vrijthof, werke hij, bij het doorkapen, heel wat spels, zooals ons vorig overzicht verhaalde.

« Maar behalve deze negatieve resultaten, wat al nuttige bevindingen rakende het Romeinse Tongeren. De groote heerbaan die men reeds ontmoette aan het kruispunt van Kiekenstraat en Ridderstraat, in deze laatste straat zelf en op twee plaatsen op het Vrijthof, dook ook weer op, als een machtige getuige van den Romeinischen wegenvoer, op de Grootte Markt. Op een zware bedding van groote silexblokken, komt de 0,80 m. dikke kiezelveg te voorschijn tegenover het huis Nr. 26. Dit huis ligt wel juist in de richting van het Postgebouw en van de Ridderstraat.

« Overblijfselen van Romeinse gebouwen ontmoette men, vooral in St-Jansstraat, op het Plein en op de Grootte Markt, onophoudelijk. Het aantekenen van de ontdekkingen nam voortdurend de aandacht van de oudheidkundigen in aanspraak, en zonder de kaart dier straat, met hare profielen af te draken, zou het te veel plaats vergen, om er een goed gedacht van te geven. Wij zullen alleen dit zeggen: van af het vertrekpunt der Muntstraat tot aan het huis Nr. 10 op Ginote Markt, dus op een afstand van 170 meters, ontmoette de tranchee der riool niet minder dan twaalf Romeinse dwarsmuren en ook drie verbindingsmuren; daarenboven nog op verschillende punten afbraak van gebouwen. Het staat dus vast, dat op heel dezen afstand, zich een aaneengeschaalde reeks gebouwen bevond. Op sommige punten, zooals op 3,80 m. ten N.O. van de schouw of zuiveringschaant, tegenover Putstraat, bevinden zich middel-eeuwsche muren boven den Romeinischen onderbouw.

« Tegenover het gesticht der bewaarschool van de Zusters van Maria, ontdekte men de overblijfselen van een hypocaustum of onderaardse verwarming. Van een pijler waren nog zes ringplaten op elkander gebleven, van een anderen twee; de vloer waarop deze pijlers rustten was ongeschonden, de zijmuren nog met rood bezetwerk voorzien.

« Dat maakt weeral een hypocaustum meer te Tongeren. Buiten de twee die onder de Kruisstraat ontdekt werden, dienen vermeld de overblijfselen van een paar andere ontdekt op het Vrijthof, in een weid buiten Kruispoort aan de tramlijn, enz.

« De dikte der ontmoete Romeinische muren was in het algemeen van anderhalven tot twee voet (44 tot 58 cm.); daer de tranchee, in St-Jansstraat en op Plein, slechts tot 2,20 m. diepte ging, was er nog

De Waarheid zeggen.

Prof. F. Mayence van de Hoogeschool van Leuven, de leider der Belgische opravingen te Apamea verhaalt aangaande de wijze waarop men minder dan 20 jaar na de oorlogsgelueurde wissel erin gelukt is de feiten een verkeerde voorstelling te geven.

« Op zeker den dag, verklaart M. Mayence, vernam ik dat een voordrachtgever de Duitsche verontschuldiging had in zake de vernietiging van Leuven, dat bij bevestigde dat deze verwoesting door de Belgen zelf was veroorzaakt. Met de geruchtheid van hun ouderdom en hun lichtzelvevzigheid hadden onze jongelui deze schandalige woorden toegejuicht. Aanstaands, vroeg ik toelating om er in een volgende zitting het woord te voeren. De zitting had plaats voor een civille zaal. Ik beschreef er voor vier uur de geschiedenis van den inval en de verwoesting, ik bralde juiste feiten, treffende voorvallen aan; ik schilderde op tragische wijze het verloop der gebeurtenissen, ik zende en overteigde mijn teehoorders, zoodat een der jonge leden van het Comité erustend en in naam zijer gezellen, verklaarde dat ze misleid waren geworden, en dat ze nu overtuigd waren van het crimineel optreden der Duitschers. Deze verklaring werd door daverend applaus begroet.

« Men mag de wonden niet open houden; wij hebben de Duitschers noodig voor onzen handel en meer andere zaken, luidt de verklaring van zekere mouwvegers. Wij hebben daar niets tegen en kunnen best dit advies bijtellen.

« Doch de waarheid moet waarheid blijven. En zooals M. Mayence verklaart: De Duitschers zouden moeten beginnen met te erkennen, welk een nasleep van moorden en brandstichtingen hun doortocht door België nutteloos veroorzaakte.

« Doch indien men meent dat men op deze berouwvolle belijdenis rekenen kan, dan heeft men het zeker mis voor.

« Men onstele liever hoe altes gedaan wordt om het onschuldige slachtoffer van 1914 nog steeds de schuld aan te wijzen, en hoe men daarvoor behendig te werk gaat. Wij laten weer het woord aan Prof. Mayence.

« Een groote katholieke uitgeverijfirma in Duitschland heeft een onopgedis uit die kinder een teenzanger vormt van het Woordenboek Larousse, en op honderd duizenden exemplaren afgebrukt door het de wereld verspreid wordt.

« In een der afleveringen moest een artikel aan Leuven gewijd worden. De drukproeven van dit artikel werden aan verschillende Belgen van naam meegedeeld. Niemand had een opmerking te maken. Doch wanneer het artikel in druk verscheen, stelde de man met verbazing vast dat de uitgeverijfirma het slechts gedeeltelijk had medegedeeld: Alles wat op de verwoesting van Leuven betrekking had, was uit de drukproeven weggeblat en geworden d. k. kwam in den definitieven afdruck voor met een herhaling van al de Duitsche beschuldigingen, tegen de behaarsche handelwijzen der Belgen zevens de Duitsche soldaten.

« O k een Frenche de dit H. e. n. schrijver van naam, M. F. Gouyou ho-ft zich laten beetermen en gezeid katholieke werk in klimmende bewoordingen aanbevelen.

« Men moet dus niet ophouden met de juiste toelichting der gebeurtenissen van tijd tot tijd te herinneren. Dit is geen opting, want 't is een Duitsch geschiedschrijver zelf, die verklaarde: « Wee aan het Volk, waarom de waarheid niet meer heig is ». (Fr. Schlosser, Weltgeschichte, 1842-1854).

« Heel anders is het gesteld met een merkwaardig kruisje in brons, dat eens als juweel of halsieraad moest gedragen worden. Het werd, op 2,20 m. diepte, nevens de schacht Nr. 3, op Plein gevonden. De plaats waar het, in Romeinisch materiaal tusschen twee Romeinse muren, bewaard zat, moet aan dit kruisje een hoogen oederdom doen teekennen. Het uitzicht eveneens; want de vier armen hebben dezelfde lengte. 't Is een Grieks kruis, met loofwerk, zonder Christusbeelde, dat in de eerste tijden niet op het kruis voorkwam. Te oordeelen naar de beschouwingen van Reusens, (Achéologie chrétienne, I, p. 535) en anderen, zal dit juweeltje tot de 5e eeuw opklommen. Ernstige studien zullen ongetwijfeld aan dit kleine kruisje (3 cm. x 3 cm.) gewijd worden. Het is slechts in brons, maar 't is eueler dan goud of zilver, omdat we hier staan voor een mooi afgewerkt juweel; uit de eerste tijden van den zegeltocht van het Kruis in onze gewesten.

Ongeschoolde Werkkrachten

Met dezen naam betitelt men die werkrachten die geen bestudeerde kennis van een vak vereischen, zooals goudwerkers, lastdragers, enz. Wel te verstaan deze arbeiders hebben, een bedrijf, dat een door ondervinding opgedane kennis van het vak vereischt. Daarenboven een gewone landbouwerker heeft andere kennis noodig dan een koolmijner, maar beiden bezitten een zekere kennis van de techniek van hun vak. Deze kennis is noodig ter wille van de voortbrengst van der arbeid, en ook om ongevallen te vermijden.

« Men spreekt veel van de ongeschoolde werkers der nijverheid, omdat zij in het verleden en ten huidige dage het eerst door de crisis getroffen werden.

« We schreven daar: in het verleden! Want men zou zich grootlijks bedriegen indien men meent dat alles rooskleurig was in de arbeiderswereld, ten tijde

« ... der geringen en gilden... »

« Die widen wat was recht en wonnen wat zij wilden... » Dat is zeer mooi dichtertaal. Maar het tegendeel is waar. De groote werkliedenmenigte der nijverheidssteden van Vlaenderen en Brabant in de XIVe en XVe eeuw waren, ondanks hun ambachten, dikwijls in een toestand die aan de huidige crisis en werkloosheid herinnert, want de opbrengst van hun arbeid moest aan de oppermachtige koopmansgilde afgeleverd, en door deze aan den marktraker worden. Wanneer het werk ontbrak, wanneer de toevler van Engelsche wol stopgezet werd, dan heerschte er crisis in het land, en juichend zingt Gevaert dan ook Artervelde ter ere:

« Hij herbracht hier de rust op een teeken van zijn hand! »

« Mogen spoedig ook voor de oplossing van de huidige crisis de gewenschte redders opdagen.

WETENSCHAP

BELANGRIJKE PROFENINGEN VAN GRIFPELING BIJ INSECTEN.

« De laatste zitting van de Academie der Wetenschappen van Oostenrijk was buitengewoon belangrijk. De bestuurder van het Biologisch Instituut van Wenen gaf aan de geleerde vergadering een uiteenzetting van de resultaten der proefnemingen rakende de overplanting van koppen van insecten. De proefnemingen hadden plaats in het laboratorium van het Instituut.

« De proefnemers hebben kevers, sprinkhanen, rupsen enz. onthoofd en vervolgens hun koppen door die van andere insecten derzelfde soort vervangen.

« Deze proefnemingen slaagden zeer wel; de geoperede insecten leefden opperbest voort, en wat de rupsen aangaat, hun gedaanteveranderingen hadden op normale wijze plaats; de vlinders die van de rupsen voortkwamen droegen in het geheel geen spoor van de operatie die ze ondergingen, wanneer zij niet slechts larven van het geoperede insect waren.

« Er ontstaa nochtans verwikkelingen, wanneer men mannelijke insecten met koppen van vrouwelijke insecten voorziet en omgekeert. Nichts het insect leeft voort en groot op abnormale wijze, maar werkt soms een wonderdocht in zijn soort.

« Een proefneming uitgevoerd op twee vlinders van verschillende soort eindigde spoedig met doodelijken afloop voor de twee geoperede insecten.

AMERIKA.

« Handel in gele slaven. — De Federale agenten van de brigade der verlooingsmiddelen, hebben in een verlaten huis van Kearnsburg, (New-Jersey) 17 Chinezen en een neger van Trinidad aangehouden.

« Zij leden er eveneens de hand op 250 kg. opium. De ongelukkige Chinesezen waren de s'chiffers, indien men het zoo kan zeggen, van moderne negerjagers, die een handel in gele slaven op groote schaal dreeven.

« Geveger twee maanden geleden hadden twee verdachte kerels te Trinidad, 39 Chinezen ontscheept en beloofden hen dat zij ze in de Vereenigde Staten zouden binnen smokkelen. Daarvoor eischen zij van de Chinezen 1.000 tot 1.500 dollars.

« De ongelukkigen werden in het ruim van een vrachtboot ondergebracht. Vier ervan werden onder weg ziek en zonder meer over boord geworpen. De overlevenden werden heimelijk op de kust van Virginia aan wal gezet, vanwaar ze in aardappelzakken naar Kearnsburg werden overgebracht. Daar werden ze in de kelders van het huis waar ze ontdekt zijn gevonden in de ketens geklonken.

« De ongelukkigen waren bestemd tot den verkoop. Er bleven er enkel nog 17 toen de politie het hol ontdekte.

« De neger, die bij de Chinezen gevonden werd, was de medeplichtige van de negerjagers, en was daar om de menschelijke koopwaar te bewaaren.

BUITENLAND

MEXICO.

« Duivelsch werk! — WAT EEN MEXICANAANSCH BISSCHOP VERKLAART. — Een Mexicaansche bisschop, die thans in San Antonio (Texas) in ballingschap verkeert, heeft in een bijzonder onderhoud een korte schets gegeven van den huidige toestand in zijn land. De godsdienstvervolgelingen die de laatste acht jaren haast onafgebroken in Mexico gewoed heeft, zegde de bisschop, toestert thans vooral mijn bisdom.

« Er worden geen godsdienstoefeningen meer gehouden. Nagenoeg alle priesters zijn verbannen, terwijl de geloovigen met geweld van wapenen worden teruggehouden van de weinige priesters die nog zijn achtergebleven en die men bij dag en bij nacht om toediening van de III. Sakramenten vraagt.

« Nog nooit heeft in de geschiedenis van het christendom zo'n duivelsche vervolging gewoed. De regering doet al het mogelijke om ieder spoor van godsdienst of christelijke beschaving uit te vagen, maar het ergst van alles is, dat het buitenland zich daar hoegenaamd niets van aantrekt. Er schijnt een afspraak te bestaan om over alles wat in Mexico geschiedt, de diepste onverschilligheid te bewaren.

« De Mexicaansche overheden voeren op de scholen het socialistisch onderwijs in dat gepaard gaat met een verregaande brutale voorlichting, die een ruime voor de jeugd betrekent. Dit onderwijs moet ook op de bijzondere scholen worden ingevoerd, hetgeen allernooddijtigst is.

SPANIE.

« De bloedige oogst der revolutie. — RUIM 2000 DODDEN, WAARONDER 40 PRIESTERS, EN 3000 GEWONDEN. — Met men en macht wordt thans gewerkt, om de overblijfselen van heiligen of andere kostbare relikwieën uit de ruines van de Kathedraal in Aviedo op te graven. De Camorra Santa, het godesite van de kathedraal, waarin deze relikwieën werden bewaard, werd tijdens de woede revolutie geheel vernield. De puinhoopen worden nauwkeurig onderzocht.

« Volgens de « Times » zijn reeds een groot aantal voorwerpen van historische waarde teruggevonden, waaronder uren die het stofelijk overschot van St-Julian en vier andere heiligen bevatten, verder een kist met het stofelijk overschot van de H. Eulalia van Merida.

« De Heilige Lijkwade is ongeschonden gebleven, maar het Kruis der Engelen (uit de 8e eeuw) en het Truimkruis, dat aan koning Pelagius behoort moet hebben en dat door Alfons III met goed en kostbare edelstenen werd versierd, worden nog steeds vermist. Zij vormen met de Arca Santa en een Byzantijnschen koffer die kostbare relikwieën bevat, de meest waardevolle voorwerpen, die thans nog worden vermist.

« 49 priesters gedood. — Nu de groote storm is beslaan worden op de kerken alle lichamen, die hier voorloopig begraven werden, weer opgedolven, om de identiteit van de liken vast te stellen.

« De secretaris van den Bisschop, de Jerr. Heer Aurelio Gago, die eveneens werd vermist is herkeerd aan het vest, waarop het roode St-Jacobskruis was geborduurd. Men heeft ook nog de identiteit van vijf vermoorde S-ministen kunnen vaststellen.

« In Asturie werden door roode rebellen een 40 tal priesters en studenten weerd-aardig vermoord.

« De plaatselijke garrizoenen van de Guardia Civil werden door de woestelingen overmeesterd en op beestachtige wijze afgeslacht.

« Oviedo, de hoofdstad van Asturie is een stad van ruines en rookende puinhoopen. Omtrent de moordpartijen op priesters en burgers worden steeds meer bijzonderheden bekend. De burgerij werd eeuwigd vermoord omdat ze goed katholiek was.

« Er gaat een diepontroerd verhaal van een ooggetuige van den martelaar Eufrazio del Mino Jesus, prior van de Paters Carmelieten in Oviedo.

« Dwege overste, die in hoog aanzien stond vanwege zijn groote liefdadigheid, had met 25 medeleeders het klooster verlaten. Zij gingen een onderdak zoeken. Vijftien van hen werden door de rooden gevangen genomen en in een voormalig instituut van de Paters Jesuiten opgesloten.

« Pater Eufrazio die de rebellen had kunnen ontvluchten, kwam te vallen en werd daarbij ernstig aan de borst gewond. Enkele vrienden namen hem in hun woning op. Toen de priester echter bemerkte, dat zijn kennissen hun leven waagden door een priester huysvesting te verleenen, besloot hij zich aan te melden in een stedelijk hospitaal. Pater Eufrazio meldde zich hier aan als een gewoon burger, maar hij werd spoedig door twee socialisten herkend, die verslag uitbrachten aan het revolutionair comité. Hij werd in het hospitaal gemiddeld en met vier tegen één stem ter dood veroordeeld. Nauwelijik in staat om te loopen werd Pater Eufrazio in een auto naar de beneden stad San Lazaro vervoerd.

« Hij werd daar tegen een muur geplaatst

en terwijl een groote menigte vrouwen en kinderen toezagen schoten vijf onvlerende hun revolver af. Even voor het vonnis werd uitgevoerd had Pater Eufrazio de armen uitgestrekt en luid geroepen « Hermanos míos, os perdono a todos ». Mijn broeders ik vergeef U alles. Schoten weerklonken en de kerk telde een martelaar meer.

AFRIKA.

« Zijn dochtertje gereed met leeuwsklappen. — Twee kolonisten uit Noord-Rhodesia, de heer en mevrouw Dechampel, h bleven in het oerwoud een angstig avontuur beleefde. Zij hadden hun tent voor den nacht opgeslagen bij de Kafuerivier en waren weldra in diepen slaap gedompeld, gewend aan de mysterieuze geluiden, die uit de jungle opsteegen, toen een leeuw in behoedzaam binnensloop en hun kinje van enkele maanden, dat bij hun in de tent sloop, in haar muil wegdroeg. Dechampel werd lotteling wakker en zag de leeuw nu juist uit de tent verdwijnen. Hij maakte onmiddellijk alarm en de inboorlingen trachtten, met hevig lawaai het dier schrik aan te jagen. De leeuw verdween echter in het oerwoud met het kinje nog steeds tusschen de tanden.

« Onmiddellijk werd door Dechampel en eenige inboorlingen de achtervolging ingezet, en ten slotte gelukte het de leeuw te vinden op een open plek in het bosch. Het dier zat zich rustig te likken en 't kinje lag luihlend naast haar. Dechampel nam zijn geweer en miste op het roofdier. Zijn hand beefde niet, doch zijn zenuwen waren tot het uiterste gespannen, daar de geringste afwijking den dood van zijn dochtertje ten gevolge kon hebben. Een schot knalde, de leeuw sloeg met haar poot in de lucht stiet een hevige gebrul uit en viel uitgetrokken weer. Dechampel rende naar zijn kinje dat hij ongedeerd in zijn armen kon sluiten. Het meisje was blijkbaar wel wat onthut geweest door de groote kat, die haar had meegenomen, doch het leed was gauw vergeeten, toen zij zich weer veilig en wel bij moeder bevond.

RUSLAND.

« Een huwelijk van twee uren. — Als een akelige belichting op 't gerechtvaardigde protest tegen de ontbinding van het huwelijk, door Z. H. Paus XI, in zijn encycliek uitgebracht, kan het bericht gelden over een gebeurtenis in Odessa.

« De kommunist Sigow vroeg te Odessa, een bekend meisje ten huwelijk. Hij stelde echter den eisch, dat dit huwelijk nog denzelfden dag zou voortrokken worden. Toen het jonge meisje eenigen bedenktijd vroeg, antwoordde Sigow, dat hij een vrouw moedte dig had voor zijn kinje uit zijn eerste huwelijk. Het huwelijk werd met denzelfden dag gesloten en de bruidstoft werd bij de ouders van het meisje geleverd. Na den maaltijd gingen de jongelui heen naar huime woning. Dat was om vijf uur. Om zeven uur verklaarde Sigow aan zijn jonge vrouw: « Wij passen niet bij elkaar ».

« Verder dedde hij aan het weinige vrouwje meide, dat hij om acht ure dienst had in de kazern, dus dat hij zijn huime moest verlaten. De jonge vrouw smeeke hem haar toch zoo niet te blameeren, want zij schaamde zich om nog bij haar ouders en kennissen onder de oogen te verschijnen.

« Sigow verzocht haar hem niet onaadig op te houden, want als partigienot moest hij de tucht handhaven. Sigow ging heen, maar hij bedacht, dat hij nog plichten had tegenover zijne voormalige echtgenootes. Hij gaf haar tien kopken mee!

« De jonge vrouw ging daarop naar een advocaat, maar deze kon haar niet helpen, daar voor dergelijke gevallen in het Russische wetboek geen strafbepalingen zijn vastgesteld.

« In een persgesprek met een Jagblad-schrijver, verklaarde Sigow, dat de Franen van zijn vrouw een vroeflijk ideale hame betoekende, waarvan zich een kommunist niets kon aantrekken. Het bericht voegt er aan toe, dat de vrontwaardiging over deze cynische misleiding zoo groot was, dat de rechtvaardige macht zich met het geval moest bemoeien.

« Tegen de schandelijke opvattingen van het kommunisten kom zelfs in Rusland nog het zedelijke gevoel van het volk in opstand.

KERKELIJKE DIENSTEN TE TONGEREN

I. 's ZONDAGS.

« O. L. V. Basillek. — 6, 7, 8, 10 (hoogmis); 11 1/2 u. — 3 u. (vespers).
« St-Janskerk. — 6, 7 1/2, 9 1/2 (hoogmis); — 4 u. (lof).
« Begijnhofkerk. — 5, 6, 7, 9 (hoogmis); — 5 1/2 u. (lof).
« Clarissen. — 7 u. — 2 1/2 u. (lof).
« Hospitaal. — 6 1/2 u. — 2 u. (lof).

II. IN DE WEEK.

« O. L. V. Basillek. — 6, 6 1/2, 7, 7 1/2, 8 1/2 u.; — 5 u. (lof).
« St-Janskerk. — 6 u. — 2 u. (lof).
« Begijnhofkerk. — 5, 5 1/2, 6, 6 1/2, 7 u.; — 5 u. (lof).
« Clarissen. — 6 1/2 u.
« Hospitaal. — 6 1/2 u.